

The Book of Esther

Chapter 4

- (א) ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה.
- (ב) ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק.
- (ג) ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך וידתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים.
- (ד) ותבואנה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל.
- (ה) ותקרא אסתר להתר מסריסי המלך אשר העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה.
- (ו) ויצא התר אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך.
- (ז) ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ביהודים לאבדם.
- (ח) ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה.
- (ט) ויבוא התר ויגד לאסתר את דברי מרדכי.
- (י) ותאמר אסתר להתר ותצוהו אל מרדכי.
- (יא) כל עבדי המלך ועם מדינות המלך ידעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושט לו המלך את שרביט הזהב וחי' ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום.
- (יב) ויגידו למרדכי את דברי אסתר.
- (יג) ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים.
- (יד) כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביו תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות.
- (טו) ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי.
- (טז) לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום בן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי.
- (יז) ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוהה עליו אסתר.

- (1) Mordechai knew all that had been done, and Mordechai tore his garments and dressed in sackcloth and ashes. He went out into the middle of the city and **cried a great and very bitter cry**.
- (2) He came up to the front of the king's gate, for one may not enter the king's gate dressed in sackcloth.
- (3) And in every province, wherever the king's word and his law reached, there was great mourning among the Judeans, and fasting and weeping and lamentation. **Sackcloth and ashes were laid out for the multitudes.**
- (4) Esther's maids and eunuchs came **and told her; and the queen was very anguished**. She sent **garments to clothe Mordechai** and to remove his sackcloth from him, but he did not accept them.
- (5) Esther called **Hatakh**, one of the king's eunuchs whom he had set before her, and she commanded him to go to Mordechai to know what this was about and why it was.
- (6) **Hatakh** went out to Mordechai, to the city square which was before the king's gate.
- (7) Mordechai told him about all that had happened to him, **and the account of the silver** that Haman had said to weigh to the king's treasuries for the annihilation of the Judeans.

(8) And he **gave him the copy of the text of the law** that was given in Shushan for their destruction, to show it to Esther and to tell her, and to command her to go to the king to implore him and to plead before him for her people.

(9) **Hatakh** came and told Esther Mordechai's words.

(10) Esther said to **Hatakh**, and commanded him to say to Mordechai,

(11) "All the king's servants and the people of the king's provinces know that every man or woman who comes to the king, to the inner courtyard, who is not called, there is but one law for him, to be killed; only he to whom the king extends his golden scepter will live. And I have not been called to come to the king these thirty days."

(12) They told Mordechai Esther's words.

(13) Mordechai said to reply to Esther, "Do not imagine to yourself that you shall escape in the king's house more than all the Judeans.

(14) For, if you will indeed remain silent at this time, relief and salvation will arise for the Judeans from another place, but you and your father's house will perish. Who knows if for a time such as this you attained royalty?"

(15) Esther said to reply to Mordechai:

(16) "Go and assemble all the Judeans who are present in Shushan and fast **for me**. Do not eat and do not drink for **three days**, night and day. I and my maids, too, will fast so. And thus I will go to the king, against the law. **And if I perish, I perish.**"

(17) Mordechai passed, and he did all that **Esther had commanded him**.

Chapter 5

(א) וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיּוֹשֶׁב עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת.

(ב) וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בַּחֲצַר נִשְׁאָה חֹן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שַׁרְבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׁרְבִיט.

(ג) וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ **מַה לָּךְ** אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה בִּקְשָׁתְךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת **וַיִּנָּתֶן לָהּ**.

(ד) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן הַיּוֹם **אֶל הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ**.

(ה) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִהֲרוּ אֶת הָמָן לַעֲשׂוֹת אֶת דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשָׂתָה אֶסְתֵּר.

(ו) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר בְּמִשְׁתָּה הַזֶּה **מַה שְּׂאֵלְתְּךָ וַיִּנָּתֶן לָהּ** וּמַה בִּקְשָׁתְךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת **וַתַּעַשׂ**.

(ז) וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי וּבִקְשָׁתִי.

(ח) אִם מִצָּאִתִּי חֹן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת אֶת שְׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת בִּקְשָׁתִי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָּהֶם **וּמִחֵר אֶעֱשֶׂה כְּדִבְרֵי הַמֶּלֶךְ**.

(ט) וַיֵּצֵא הָמָן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב וּכְרָאוֹת הָמָן **אֶת מְרֹדֶכִי בִּשְׁעַר הַמֶּלֶךְ** וְלֹא קָם וְלֹא זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא הָמָן עַל מְרֹדֶכִי חֲמָה.

(י) **וַיִּתְּאֶפֶק הָמָן וַיָּבוֹא אֶל בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת אֹהֲבָיו וְאֶת זָרֻשׁ אִשְׁתּוֹ**.

(יא) וַיִּסְפֹּר לָהֶם הָמָן אֶת כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בָּנָיו וְאֶת כָּל אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֶת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל הַשְּׂרָרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ.

(יב) וַיֹּאמֶר הָמָן אִף לֹא הִבִּיֵּאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשָׂתָה כִּי אִם אוֹתִי וְגַם לְמַחֵר אֲנִי קְרוֹא לָהּ עִם הַמֶּלֶךְ.

(יג) וְכָל זֶה אֵינֶנּוּ שׁוֹהֵה לִי בְּכָל עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת מְרֹדֶכִי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בִּשְׁעַר הַמֶּלֶךְ.

(יד) וַתֹּאמֶר לוֹ זָרַשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל אֹהֲבָיו יַעֲשׂוּ עִץ גָּבֹהַ חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִבְקָר אָמֵר לַמֶּלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת מָרְדֳּכָי עָלָיו וְבָא עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתָּה שָׁמָּה וַיִּיטֹב הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּן וַיַּעַשׂ הָעֵץ.

- (1) On the third day, **Esther dressed in royalty** and stood in the inner courtyard of the king's house, facing the king's house, and the king was sitting on his royal throne in the royal house, facing the entrance of the house.
- (2) When the king saw Queen Esther standing in the courtyard, she won favor in his eyes, and the king extended to Esther the golden **scepter** that was in his hand. Esther came near, and she touched the top of the **scepter**.
- (3) The king said to her, "**What troubles you**, Queen Esther? What is **your request**? Up to half the kingdom, and it will be **granted to you**."
- (4) Esther said, "If it pleases the king, let the king and Haman come today to the **feast** which I have prepared for him."
- (5) The king said, "Have Haman hurry to do Esther's word!" The king and Haman came to the feast which Esther had prepared.
- (6) The king said to Esther at the wine feast, "**What is your wish? It shall be granted to you. And what is your request?** Up to half the kingdom, and it shall be **done**."
- (7) Esther answered and said, "My wish and my request –
- (8) If I have found favor in the king's eyes, and if it pleases the king to grant me my wish and to fulfill my request, let the king and Haman come to the feast which I will prepare for them, and **tomorrow I will do as the king has said**.
- (9) Haman left that day, happy and merry of heart, but when **Haman saw Mordechai at the king's gate**, and he did not rise and did not tremble before him, Haman was filled with wrath against Mordechai.
- (10) **Haman restrained himself** and came to his house. **He sent and brought** to him all **his supporters and his wife, Zeresh**.
- (11) Haman recounted to them his glorious riches, and his many sons, and all about how the king had promoted him and how he exalted him above the king's officers and servants.
- (12) Haman said, "Queen Esther did not even bring with the king anyone to the feast which she prepared except for me; and tomorrow, too, I am invited to her with the king.
- (13) **Yet, all this is worthless to me every time that I see Mordechai, the Judean, sitting at the king's gate**."
- (14) His wife, Zeresh, and all his supporters said to him, "Let them make a post, **fifty cubits high**, and in the morning tell the king and let them hang Mordechai on it, and then go happily with the king to the feast." **The matter pleased Haman and he made the post**.

Chapter 4:

1. בראשית כ"ז | Bereshit 27:

(לד) בְּשִׁמְעוֹ עֵשָׂו אֶת דְּבָרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צַעֲקָה גְדֹלָה וּמָרָה עַד מְאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בָּרְכֵנִי גַם אֲנִי אָבִי.

(34) When Esav heard his father's words, **he cried a great and very bitter cry** and he said to his father, "Bless me, me too, my father!"

2. ישעיהו נ"ח, ג-ה | Yeshayahu 55, 3-5:

(ג) לָמָּה צָמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עֲנִינוֹ בְּפָשְׁנוּ וְלֹא תָדַע הֵן בְּיוֹם צִמְּכֶם תִּמְצְאוּ חֶפֶץ וְכָל עֲצֻבֵיכֶם תִּנְגְּשׁוּ.

(ד) הֵן לָרִיב וּמִצָּה תִּצְוֶמוּ וּלְהִכּוֹת בְּאֶגְרֹף רָשָׁע לֹא תִצְוֶמוּ כִּי־יֹם לְהִשְׁמִיעַ בְּמִרוֹם קוֹלְכֶם.

(ה) הִכְזָּה יְהוָה צוֹם אֲבֹתֵהוּ יוֹם עֲנֹת אָדָם בְּפָשׁוֹ הִלְכֹךְ בְּאֶגְמֵן רֹאשׁוֹ וְשָׁק וְאֶפֶר יִצִּיעַ הִלְזָּה תִקְרָא צוֹם יוֹם רָצוֹן לִּהְיוֹת.

(3) "Why have we fasted, and you do not see? Why have we afflicted our soul, and you take no knowledge?" Behold, on the day of your fast you pursue your business and exact all your labors.

(4) Behold, you fast for strife and contention and to smite with the fist of wickedness. You do not fast this day so as to make your voice to be heard on high.

(5) Is such the fast that I have chosen? The day for a man to afflict his soul? Is it to bow down his head as a bulrush, and to **spread sackcloth and ashes under him**? Will you call this a fast, an acceptable day to Hashem?

3. מדרש אבא גוריון, פרשה ד' | Midrash Aba Gurion, 4:

"כשראהו המן להתך נכנס ויוצא, בעטו והרגו, לפיכך אין מזכירו עוד. אמר הקדוש ברוך הוא: הואיל וכך נהיה, רוח הקודש תהא משמשת בהם, שנאמר: "ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר"

When Haman saw that Hatach is coming in and out he killed him, and that's why he is not mentioned anymore. G-d said: since this happened, the divine spirit will serve as their intermediate.

Chapter 5:

4. מסכת מגילה ט"ו ע"ב | Talmud Megillah 15b:

ותעמד בחצר בית המלך הפנימית א"ר לוי כיון שהגיעה לבית הצלמים נסתלקה הימנה שכינה אמרה {תהלים כ"ב:ב'} אלי אלי למה עזבתני?

"And she stood in the inner court of the king's house" (Esther 5:1). Rabbi Levi said: Once she reached the chamber of the idols, which was in the inner court, the Divine Presence left her. She immediately said: "My G-d, my G-d, why have You forsaken me?" (Psalms 22:2).

5. רבי יצחק רגיו על פס' ד' | Rabbi Yitzhak Ragio on verse 4:

היה הכרחי בהגיע העת הראוי שיתחברו יחד המלך והמן במקום אחד, ובהיותם זה נוכח זה, האחד בטוח באמונת יועצו והאחד נשען על גדולתו, כהרף עין ירעם הרעם על שניהם, כי יתגלה פתאום למלך כל רשעת המן, ויחרד המן בראותו כי ברגע אחד כלתה אליו הרעה. ובזה לא יהיה פנאי לא לזה ולא לזה לעשות הכנות, אלא יצא מיד הגזר דין בהחלט.

It was necessary that the king and Haman would be together when Esther reveals Haman's plan, as for sure the king would be very angry when he sees Haman, and would not hesitate to execute his order to stop the decree and to kill him.

6. רש"י על פס' ח' | Rashi on verse 8:

ומחר אעשה כדבר המלך – מה שביקשת הימני כל הימים לגלות לך את עמי ומולדתי.

And tomorrow I shall comply with his majesty's command – That which you requested of me all these days, to reveal my nationality and lineage to you.

7. מדרש אסתר רבה, ז' | Midrash Esther Rabbah, 7:

יִשְׁכְּנוּ עִם אֶחָד. אָמַר לִיה שְׂפִיהוֹן וּבִרְבֹּן, שְׂאוּכְלִין וְשׁוֹתִין וְאוֹמְרִים עֲנֵג שַׁבָּת, עֲנֵג יוֹם טוֹב, שֶׁהֵן מְכַנִּיסִין פֶּחֶת בְּמִמוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חֲדָא לְשַׁבְּעָא יוֹמִין, שַׁבָּתָא. חֲדָא לְתַלְתִּין יוֹמִין, רִישׁ יִרְחָא. בְּנִיסָן, פִּיסְחָא. בְּסִיוֹן, עֲצֵרָת. בְּתִשְׁרִי, רִישׁ שְׁתָּא וְצוּמָא וְרָבָא, וְחֲגָא דְמִטְלִילָתָא.

“There is one people” – Haman said: ‘Their mouth is big, as they eat and drink a lot, and say: we need to delight in Shabbat and to delight in the festivals. The Jews cause a decrease in the assets of the world; once every seven days – they celebrate the Shabbat, once every thirty days – they celebrate the new month, in Nisan – Passover, in Sivan – Shavuot, in Tishrei – Rosh Hashana and the great fast [Yom Kippur], and the festival of Sukkot!